

Грабчо.

Какви ли голѣмы разноски правиша ? имашъ кола великолѣпни, имашъ коне хранени да ся расхождашъ по градътъ ; има ли нѣщо по съблазнително отъ това ? Вчера пѣхъ на сестра ти пѣсни огорчи-телни. Но съ тебе работата е еще по злѣ. То е да настрѣхнатъ косытъ на чилѣка съ твойто распиливаніе. Ако парытъ, съ които си купилъ всичко това, що носишъ отъ глава до крака, бѣше ги турилъ нѣ-кадѣ на лихва, ты не можешъ си въобра-зи какво щѣше да получавашъ на годи-ната. Хилядо пѫти ти казахъ, сынко, чи менъ никакъ не ми иде ни на воля ни на смѣтка твоето обнасяніе ; какво си ты ? графъ ли си ты, маркизъ ли си, за да живѣешъ тѣй раскошно ? гдѣ намѣрвашъ средства да ходишъ все така добрѣ обле-ченъ ? иде ми да предположа чи ти ми от-нимашъ тайничката по нѣщичко.

Славчо.

Е, какъ ви отнимамъ ? . . .

Грабчо

Зная ли и азъ ? Въ всякий случай, отъ гдѣ зимашъ толкозъ пары за да живѣешъ така ?

Славчо.

Азъ ли, тате ? играя ; а понеже съмъ щастливъ въ играта, то, всичко що пе-челя, азъ го нося отгорѣ си.